

РЕДАКЦИЯ
311 Гр. Общинска библиотека
Варна

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ
ул. „Царица Йоанна“ № 23
Телефон № 150

ОСНОВАНЪ ПРЕЗЪ 1923 ГОД.
КАТО ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО
МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ: Л. П. СТАНЧЕВЪ И Я. Х. ЯНЕВЪ

ТАРИФА НА ВЕСТНИКА:

АБОНАМЕНТЪ	1 година	280 лв.
за България	6 месеца	150 "
	3 месеца	80 "
Годишен абонаментъ за чужбина . 560 "		

ОБЯВИ: официални по 250 лв. на кв. см.
търговски — по споразумение, годишни и въ-
чални по 60 лв. на публикация, въ хрониката
по 10 лв. за гармонден редъ. На абонати спе-
циални условия

Брой 484 Добричъ, четвъртакъ 10 юлий 1941 год. Година VI

ПРАВТА НА ДОБРУДЖАНЦИ пенсионери отъ Румъния се зачитатъ

София 9. (по телефона)
Министърът на финанси-
тъ г. Добри Божиловъ вне-
се въ народното събрание
законопроектъ за призна-
ване положението на пен-
сии на лицата жители на
южна Добруджа и пресел-
ниците отъ Румъния дош-
ли по силата на договора
отъ Крайова.

Чл. 1. гласи, че лицата
отъ български народнос-
тенъ произходъ, жители
на ю. Добруджа и пресел-
ниците отъ Румъния, по
силата на договора, сключ-
енъ въ Крайова презъ 1940
г., които сж получавали
пенсия отъ румънската
обща пенсионна каса или
военно-инвалидна пенсия, получаватъ отъ деня на
окупацията, датата на преселването въ България,
пенсии ревизирани по съответниятъ български закони,
като тия за изслужено време се изплащатъ отъ фон-
да за пенсията за изслужено време, а военно-инвали-
дитъ и пенсията за инвалидитъ — отъ държавното
съкровище.

Съ сжити права се ползватъ и лицата, които
сж придобили положение на пенсия отъ румънската
обща пенсионна каса, или военно-инвалидна, но не сж
упражнявали това право преди преминаването имъ
въ България.

Чл. 2. Изслуженото време на румънска служба,
признато за пенсия по общия законъ на румънските
пенсии, на лицата споменати въ чл. 1, които не сж
добили това право, ще се зачита за пенсия по закона
за пенсията за изслужено време.

Чл. 3. При ревизиране и при отпускане на пенсии на лицата
по предходниятъ два члена, румънската служба се приравнява
съ съответната българска служба по държавния бюджетъ.
Върху така приравнената служба се събиратъ следувемитъ
пенсионни удържки отъ лицата които не сж внасяли удържки
въ румънската обща пенсионна каса.

Чл. 4. Позволяването на чл. 1 отъ този законъ става по
писмено поискване, направено въ 6 месеченъ срокъ отъ деня
на влизането въ сила на закона до директора на пенсията.
Ако този срокъ бжде пропуснатъ ползването започва отъ
датата на поискването. Заедно съ писменото поискване заинте-
ресованитъ лица сж длъжни да представятъ удостоверение
за прослужено време на румънската служба, а ако сж пен-
сионирани — и за получаване на пенсията.

Внесенъ е и законопроектъ за измѣнение на чл. 1 и 7 отъ
закона за пенсионирането на земеделцитъ.

Въ Киевъ пълна анархия

Букурещъ 9. (ГТА) Споредъ Киевското
радио нито единъ съветски вестникъ не е
излъзалъ днесъ въ разнитъ украински гра-
дове. Тази новина се поставя въ връзка съ
признанията на нѣкои пленници отъ черве-
ната армия, споредъ които положението въ
Киевъ било съвсемъ непоносимо и че тамъ
владѣла вече пълна анархия.

ОЖЕСТОЧЕНИ СРАЖЕНИЯ НА бесарабския фронтъ НЕИЗЧИСЛИМИТЪ ЗАГУБИ НА СЪ- ВЕТСКИТЪ ВОЙСКИ

Берлинъ 9. На Беса-
рабския фронтъ болше-
викитъ пуснали значи-
телни блиндирани войски
съ цель да спратъ бър-
зото напредване на гер-
манскитъ и румънски
войски. Следъ тежки
сражения съветскитъ вой-
ски били отблъснати. Въ

МОСКВА УСИЛЕНО СЕ ПРИГОТОВЛЯВА ЗА ВСЪКИ СЛУЧАЙ

Драконовски мѣрки въ съветската столица ТЕЛЕНИ МРЕЖИ ОКОЛО МОСКВА

Виши 9. Френскитъ вестници даватъ подробно описание за положе-
нието въ съветската столица отъ последнитъ нѣколко дни. Сведенията на
френскитъ вестници били отъ изгочникъ, който не търпѣлъ съмнение.

Отъ нѣколко дни въ Москва били взети драконов-
ски мѣрки. Вънъ отъ опредѣления часъ нито единъ
гражданинъ не можелъ да се движи изъ улицитъ.
Никой не можелъ да напусне съветската столица
безъ специалното разрешение на ГПУ. Понеже въ
Москва нѣмало достатъчно подземия, всички подзем-
ни гари били приспособени за убежища въ случай на
въздушно нападение. Около столицата били поставе-
ни телени мрежи и всички мостове на р. Москва би-
ли минирани. Москва се приготвявала за всѣка
евентуалностъ.

Берлинъ 9 Отъ 5 до 9
т. м. англичанитъ сж за-
губили въ своитъ напа-
дения върху окупиранитъ
области и частъ отъ Гер-
мания 101 самолети.
Презъ сжщото време гер-
манцитъ сж загубили само
11 самолети.

Берлинъ 9 Днесъ следъ
обѣдъ при единъ опитъ
да нападнатъ брѣговетъ
на Ламаншъ англичанитъ
загубиха 17 самолети.

Берлинъ, 9 Снощи голъ-
мни ята отъ наши бом-
бардировачи нападнаха
английския островъ и при
чиниха огромни загуби
въ Бирмингамъ, Плимутъ
и други градове. Край
брѣговетъ на острова бѣ-

ха потопени три неприя- водоизмѣстимостъ 12,000
телски кораби съ обща тона.

АНГЛИЯ НЕ Е ВЪ СЪСТОЯНИЕ да ЗАПАЗИ БАЗИТЪ И ФЛОТАТА СИ въ Срѣдиземно море. Защо ген. Вейвелъ билъ изпратенъ въ Индия

Берлинъ 9 Въ едно въ Съединенитъ Щати
свое интервю американ- Генералъ Вейвелъ на-
скиятъ министъръ на пълно билъ възприелъ
флотата Нокъ заявилъ това становище и ус-
че Американскитъ щати пѣлъ да повлияе на
не се интересуватъ дали много английски мини-
англичанитъ ще бждатъ стрии. Въ подкрепа на
въ състояние да запа- това генералъ Вейвелъ
зятъ своитъ бази и фло- съобщилъ, че 40 на сто
та въ източно Срѣди- британската срѣдиземно
земно море. Вземайки морска флота била за-
тѣзи думи за много ха- губена или повредена
рактерни в. Вашингтонъ отъ февруарий до днесъ
Таймсъ, изнася, че мнѣ- Чърчилъ който реши-
нието на американския телно се противопоста-
министъръ на флотата вилъ на това, е пратилъ
изразява убеждението ген. Вейвелъ въ Индия.
на военнитъ експерти

ФРАНЦУЗИТЪ предложили примирие въ СИРИЯ

Ако англичанитъ не приематъ условията войната ще продълж до край

Виши 8 Официално се
съобщава, че френски-
ятъ върховенъ комисаръ
на Сирия генералъ Де-
ницъ, по решение на
своето правителство е

понскалъ приключва-
нето на едно примирие
съ англичанитъ. Причи-
ната за това били лип-
сата на хранителни при-
паси съоръжения и пре-
възходството на непри-
ятеля. Англичанитъ рече

притежавали условията
на примирието. Тѣ били
обаче ограничени. Ако
англичанитъ поискатъ да
се наложатъ тогава вой-
ната щѣла да продължи
до край.
Берлинъ 9. Герман-
ското военно коман-
дуване отъ сега ната-
тъкъ нѣма да дава
имената на мѣстности
тѣ кждето се водятъ
сраженията на източ-
ния фронтъ. Презъ
вчерашия день при
завързалитъ се въз-
душни сражения били
свалени 128 съветски
самолети.

тоя секторъ загубитъ въ
хора и материали на
съветитъ били толкова
голѣми, че било немис-
лимо да бждатъ замѣ-
нени въ едно кжсо време.

СЕГА, ВСЪКОГА И ВЪ ВЪЧНИ ВЪКОВЕ

Царь и народъ ликуватъ! Църквата ни е възвръщана! Сега всъки отъ насъ може да каже открито, че политиката на българската държава е наистина политика на зрѣли и далновидни мъдrecи. Служители въ политическия храмъ на свиданата ни родина, съ достоенъ и великъ жрецъ — любимиятъ ни върховенъ вождъ Н. В. Царь Борисъ III — тѣзи мъдrecи, заедно съ първенца имъ, записаха имената си въ новоосвободителната българска история съ трайнитѣ знаци на всебългарската обичъ и признателностъ. И наистина, какво по-голъмо дѣло може да стори призоваваниятъ да реди сѣдбинитѣ на единъ народъ, отъ онова, да успѣе да борави съ неизброимитѣ политико-математически неизвестности и чрезъ сполучливитѣ комбинации, да разреши по най-безболезненъ начинъ за народа задачитѣ на националнитѣ му идеали!

Трудни, но благодатни задачи!

Тѣ сж били поставени всъкога, но величинитѣ, които политическата математика е поставяла на разположение за тѣхното разрешение не винаги сж били благоприятстващи и мъдростта е налагала да не се пресилватъ възможноститѣ и да се изчисляватъ съ една похвална прецизностъ вариациитѣ за правилното разрешение на държавническитѣ проблеми.

Въ тая мъдростъ ние виждаме и християнски елементъ: търпеливо до жертвеностъ изчакване, безъ да се прибѣгва до срѣдствата, които други, на наше мѣсто, биха употребили. Християнскиятъ елементъ въ тая мъдра политика е още и честното и почтено отношение на българското дипломатическо представителство изъ държавитѣ на нашитѣ зложелатели. То никога не си послужило съ въломствата на безбожната дипломатическа тактика и никога не помислило, че усилията му да върне взаимното междусѣдско доверие, сж празни удари въ въздуха и загубено време. То се ръководило отъ мъдра християнска политика и не забравяше, че Богъ дава и Богъ взема. То изтъкваше, обаче, всъкога и на всѣкъде, че не трѣбва народитѣ да си въобразяватъ, че онова, което имъ се отрежда по силата на единъ насилствени диктати имъ е дадено отъ Господа. Нашитѣ сѣседи забравиха, че когато въ

едни международни договори има несправедливостъ, Богъ влада тамъ справедливостъ, като наказва съ тѣхъ най-напредъ ония, които сж ги създали, а следъ това ония, които ги поддържатъ.

Тая истина е на лице. Божията благодатъ се излива върху българския православенъ народъ който въ своитѣ поробени до скоро земи е освободенъ чрезъ победоносното германско оржие. Тоя резултатъ е плодъ на мъдрата християнска политика на нашия любимъ Царь, който, като православенъ утвърди по единъ блѣстящъ начинъ, че православието съ своето миролюбиво учение е играло и играе въ мъдрата му държавническа политика голѣма роля.

Българската православна църква само може да се радва на

това. Тя вижда въ тая политика на държавния ни глава, мъдростта на най-великия отъ българскитѣ християнски царе — св. Царь Борисъ, който въ лицето на църквата и нейното учение виждаше неизчерпаема съкровищница на духовното и спасително богатство за българския народъ и неговото величие.

Заедно съ родната ни църква и българскиятъ народъ се радва, защото сега, всъкога и въ вѣчни вѣкове тои, чрезъ поколения ще живѣе въ неизброимитѣ вѣкове на историята и чрезъ своитѣ мъдри и християнски първенци и оставения отъ тѣхъ примѣръ, свещениятъ пламъкъ на българското духовно битие, да гори въ вѣчни времена.

В. „Църк. Служитель“

ДА СЪЗДАДЕМЪ

Нашъ добруджански театъръ

Двадесетъ и петъ години добруджанци живѣха подъ черенъ робски гнетъ и двадесетъ и петъ години тѣ носиха непоколебимо вѣрата за своето свѣтло бъдеще. Но ако фаталния жребий ни бѣ отредилъ тѣзи години за страдания и сълзи, за борби, жертви и тлудъ и нашата народна снага отнесе страшната рана на робството, непоколебимъ бѣ духътъ, които укрѣпваше народното ни съзнание, закаляваше волята и желанието ни за плодотворенъ трудъ и творчество.

И днесъ, когато българската свобода е разтворила широко вратитѣ на единъ новъ животъ въ Добруджа и бдителността на българската държава ни окриля, предъ насъ стоятъ възможноститѣ за най-разнолики прояви въ областта на култур-

ния ни и стопански развой. И то, ние които изживѣхме дългитѣ трѣпки на свободата си, възродени и окриляни подъ едно небе, като единенъ народъ и нация, днесъ повече отъ вѣкога, когато свѣтътъ се простроява и се чертаятъ справедливи национални граници на народитѣ, предъ насъ стоятъ дългитѣ да изградимъ чрезъ материални и духовни блага величието на народа си, да укрѣпимъ съ просвѣтното си съзнание държавата си.

А на добруджанската общественостъ се пада дѣлъ и то голѣмъ, отговоренъ дѣлъ за това, защото да градимъ България, това значи да изградимъ, преди всичко, Добруджа, като единна и недѣлима отъ Майката — Отечество, — да догонимъ духовния ръстъ на свободния български народъ отъ старото Царство, да сме готови да творимъ и жертвуваме за родина и държава.

Младъ е народътъ ни, пъленъ е съ сили и воля и ако трудъ и честностъ е неговия стопански подемъ, духовнитѣ му стремежи сж: — повече просвѣта и култура, слава на храбростта му и величие на духовния му ликъ предъ свѣта.

Ето, люлятъ се днесъ хлябоносни житата по терзаната грѣдъ на Добруджа и радаятъ тѣ народъ и държава. Като отъ голѣмъ жертвеникъ предъ богинята на плодородието се понася къмъ българскитѣ небеса сладкия дѣхъ на печенъ хлѣбъ.

Добруджа поднася своитѣ жизнени блага, но тя иска и своя дѣлъ отъ духовнитѣ блага на българската просвѣта и култура.

И тукъ му е мѣстото да заявимъ, че покрай всички грижи за просвѣтата, която раздаватъ нашитѣ училища днесъ на своитѣ питомци, покрай грижитѣ за читалища и църкви, нека вложимъ нашата грижа за създаването и на единъ добруджански театъръ. Нека градътъ, който носи името на столицата на житна Добруджа, стане срѣдище и на ония висши духовни блага, които театрътъ най-общо раздава отъ своята сцена. Неговото създаване и въздействи сж днесъ, колкото по важни, толкова и по необходими.

Сега, когато нѣма пречки за (Следва на III стр.)

Сраженията въ северна Африка

Напоследъкъ се съобщава за голѣми промѣни въ висшето командване на английскитѣ войски въ срѣдния изтокъ. Генералъ Вейвелъ, чиято неуспѣшна офанзива напоследъкъ при Солумъ се разби о твърдата отбрана на германо-италианскитѣ войски, е преместенъ за главнокомандующъ британскитѣ сили въ Индия. На негово мѣсто е назначенъ генералъ Очинлеъ. Дали тази смѣна ще донесе нѣкаква особена промѣна на операциитѣ въ северна Африка, остава да се види въ близкото бъдеще. Германци и италианци, обаче продължаватъ да стѣгатъ обрѣжа около Тобрукъ и въпрѣки твърденията на г. Черчилъ, че за-

държането на Тобрукъ е отъ жизнено значение за воденето на войната отъ Ангалия въ срѣдния изтокъ, военитѣ експер-

ти сж на мнение, че едва ли още дълго ще може и тази крепостъ да издържи германскитѣ атаки.

ДРАГОМИРЪ САКЕЛАРЕВЪ

— АДВОКАТЪ —

Премѣсти кантората си на ул. „Царица Иоанна“ № 37 — срещу Сѣдебната палата — ДОБРИЧЪ

ПУШЕТЕ ПЛОВДИВСКИТЪ ЦИГАРИ ЗОРА

205-20

Писмо отъ града до село

ПИСМО ПЕТО

отъ ДЪЛЧО ДЪЛЧЕВЪ

Прибрахъ се, значи, въ България и, разбира се, направо въ София, тамъ, където се дава едни-мигъ... Макаръ напредъ си гледахъ все червено и да отричахъ държава и управление, първата ми работа бѣше да потърся служба отъ държавата. Назначиха ме веднага; по онова време, преди 30 и нѣколко години, чиновнитѣ се търсѣха. Назначиха ме стажантъ въ сѣда въ градъ Русе. Престояхъ тамъ година и нѣколко месеца и никакви връзки съ „буржуазията“: странѣхъ отъ богатитѣ граждани, търговци и индустриалци, та дори отъ голѣмитѣ адвокати, които печелѣха много — всички бѣха, споредъ моето социалистическо разбиране, кожодери! Па, да ти кажа правичката, бае Димо, вътре въ душата ми се бѣше загнѣздило едно такова чувство на завистъ, здраве му ка-

жи... Оня денъ прегледахъ старитѣ годишници на едно списание. Въ една книжка на списанието прочетохъ страници отъ дневника на единъ нашъ известенъ писателъ, казва се Г. П. Стаматовъ. Подъ заглавие: Отъ странство, ето както прочитамъ въ Дневника му. Този господинъ Стаматовъ (казватъ, че е живъ и живѣе въ София), билъ на учение въ Европа. На връщане въ България миналъ презъ Русия; тогава трѣбва да е било около онова време, когато и азъ бѣхъ на учение въ Европа. Като стигналъ въ Одеса, намѣрилъ една вечеръ едно разваленно момиче, което му опало паритѣ и господинъ писателъ се качилъ на парахода безъ съгласието на парата, а на палубата на парахода се запозналъ съ единъ българинъ, градинаръ, който се връща въ България съ

малко капиталенъ събранъ презъ лѣтото. По едно време градинаринътъ извадилъ касията си и какво да види пасателътъ! Четирисотитѣ и петдесетъ руски рубли, тогавашни пари. И записва писателътъ тия слова въ Дневника си, които ще ти ги предамъ тѣй, както ги намирамъ:

„450 рубли! Дяволъ да го вземе! Повече отъ 1100 лева... Азъ се замислихъ. Менъ ми се виждаше тѣй неестествено... несправедливо, аномално...“

Виждашъ ли го хубосника! Оралъ и копалъ нашиятъ коравъ българинъ цѣло лѣто, кога ялъ, кога не, спестилъ една сумичка, частъ отъ която непременно ще изпрати на сина си въ чужбина, ако има такъвъ, който ще се върне изпеченъ социалистъ — и това му се виждало неестествено... Тѣзи думи не сж на неговъ герой въ връзка, не, бае Димо, това го казва писателътъ за себе си: несправедливо било да има другъ 450 рубли. Думата несправедливо не издава ли у този писателъ неговото чувство на завистъ? Той да нѣма, другитѣ да

иматъ! Ей такива диванета бѣха почти всички млади хора отъ епохата, която ти описвамъ. Смѣтай сега какъ сме възпитавали по-малкитѣ отъ насъ като сме ги учили, че да има нѣкой 450 рубли е несправедливо, ненормално и на всичко отгоре: неестествено. Баремъ да ги е открадналъ тия 450 рубли, хайде, иди-дойди, но човѣкътъ ги е припечелилъ съ честенъ трудъ, и то като какъвъ? Като работникъ. А когато нашиятъ писателъ завижда на работника, крѳи му колафа, какво може да мисли и пише за по-заможния българинъ?

Като прекарахъ стажа си, поискахъ ново назначение и го получихъ веднага: мировъ сѣдия въ Никополъ. Не се минаха три години — членъ въ окръжния сѣдъ въ Варна, и така нататъкъ до като разбрахъ, че само съ служба работа нѣма да се свърши. Поиска ми се да спечеля повече, защото и масрафитѣ ми нарастнаха. Станахъ адвокатъ.

Обиколихъ, азъ, България като чиновникъ, срещнахъ се съ бедни, богати, холихъ по села, разгова-

ряхъ съ стари и опитни хора, учихъ отечеството си, неговитѣ богатства и хала на народа, съ една дума опознахъ какво представлява България, ей тукъ, на Балканския полуостровъ. И като разбрахъ чрезъ сравнения и примѣри, че България може да бѣде мѣсто за всичко друго, но не и опитно поле за социализмъ — единъ денъ рѣшихъ, че да продължавамъ да стоя въ една партия, въ която 10 на сто сж работници, а 90 на сто чиновници, е непростима глупостъ. Взехъ си събогомъ съ партията, и никога до днесъ не си позволихъ да се боря срещу нея на лична почва. Но мой дълъгъ на честенъ гражданинъ, следъ като минаха младежкитѣ лудории, бѣше да браня отечеството си отъ пристѣпнитѣ на елементи, които могатъ да му бждатъ пакостни. Сега, когато разбирамъ отъ писмата ви, че въ селото, ви, което е едно отъ най-богатитѣ села въ България, момчетинитѣ бистрятъ голѣмата политика и ви троятъ душитѣ, ще бжде пристѣпление отъ моя страна да не ви отговаря очитѣ и ви

ЕВРОПЕЙСКИТЪ КАПИТАЛИ ВЪ СЪЕДИНЕНИТЪ ЩАТИ

Берлин — „Хамбартъ“ е вече опразненъ: така е отговорилъ напоследък американскиятъ министъръ на финансите Моргантау на въпроса, дали възнамърява да издаде една обща наредба, съ която да се осуети изтеглянето на всички чуждестранни капитали въ Съединенитъ Щати, включително и на тѣзи на Германия, Италия и Япония. Тѣзи държави очаквайки една подобна мѣрка отъ страна на американското правителство, вече изтеглиха отъ Америка всичките си капитали, които могат да бъдатъ изтеглени. Очевидно, американскиятъ министъръ съжелая, че „хамбаритъ“ сѫ вече праздни.

Все пакъ въ интереса на името на Съединенитъ Щати като страна, на която другитъ държави могатъ спокойно да повѣрятъ своитъ имущества за съхранение, би било, да не се даватъ още подобни изявления. Защото това, което американскиятъ министъръ на финансите е сторилъ досега въ това отношение, раздрусва довѣрието на международнитъ финансови и търговски сръди въ дадената отъ Америка дума.

Въ хода на своето съучастие въ войната на страната на Англия председателътъ Рузвелтъ, по съветитъ на Моргантау, досега е поставилъ подъ контролата на американското министерство на финансите всички намиращи се въ Съединенитъ Щати имущества на 14 държави и на тѣхнитъ поданици. Тия страни сѫ Дания, Норвегия, Люксембургъ, Холандия, Белгия, Литва, Летония, Естония, Франция, Румъния, Унгария, България, Югославия и Гърция. Сжщо това нѣщо може да се случи и съ всѣка южноамериканска република, стига носътъ на нейния председател да не се хареса на г-дата отъ Вашингтонъ.

Разбира се, че това замразяване на чуждестраннитъ имущества изхожда не отъ финансови или стопански съображения, а отъ частни стратегически такива. Заявява се, че съ това се цели да се попрѣчи на Германия и на нейнитъ съюзници, прѣко или косвено, да се възползуватъ отъ тѣзи сръдства. Това сѫ съображения, въ чиято основа лежи ненавистта.

Далновидни люде, които смѣтатъ, че Съединенитъ Щати се стремятъ да заематъ мѣстото на Англия въ свѣтовния париченъ пазаръ, поставятъ въпроса, дали тѣзи мѣрки сѫ отъ тако-

ва естество, че да създадатъ въ свѣта довѣрие, къмъ тази роля на Съединенитъ Щати. Безспорно е, обаче, сегашното впечатление въ неамериканскитъ страни, които виждатъ, че не могатъ да довѣрять своитъ имущества на Съединенитъ Щати. Защото тѣ виждатъ, че правителството на Съединенитъ Щати може винаги, когато това му е необходимо по стратегически и други съображения, да конфискува или реквизира това имущество, както вече стана съ намиращитъ се въ американскитъ пристанища германски, италиански и други кораби, или пъкъ да отнеме правото на собственника да разполага свободно съ него. Който иска да избѣгне тази опасностъ, трѣбва или да изтегли имуществото си отъ Съединенитъ Щати, или да се подчини на тѣхната диктовка.

Случаятъ съ Югославия показва, че е достатъчно на едно неприятно за Америка правителство въ една страна, за да се затворятъ неговитъ капитали въ Америка. Когато правителството Цвѣтковичъ влѣзе въ Тройния пактъ веднага бѣха „смразени“ югославискитъ имущества въ Америка, следъ това тѣ бѣха отново освободени, когато на властъ дойде правителството на генералъ Симовичъ. Но когато то загуби войната, Югославия престана да съществува и забраната бѣ отново въведена.

Знае се, че Моргантау е хвърлил око и на имуществата на Швеция и Швейцария въ Америка, дето съобщенията за това се посрѣщатъ съ рѣзко противодействие.

Европейскитъ капиталисти, които неотдавна получиха отъ страна на американския председател и на министра на външнитъ работи Хълъ подканата да се обявятъ отново за привърженици на свободното стопанство и да повѣрятъ неговото ръководство въ ржцетъ на Съединенитъ Щати, нѣма да простятъ на последнитъ това разрушение на довѣрието и на кредита. Тѣ по-скоро ще дойдатъ до извода, че трѣбва да се обявятъ за привърженици на европейската солидарностъ и да се освободятъ отъ чуждото стопанско и политическо опекунство на Америка.

Граждани! Не обсъждайте военни въпроси.

освѣтля по въпроситъ, които подигатъ и за които чакатъ отговоръ.

Като смѣтамъ, че това ми писмо ще намѣри по-голямъ интересъ у всички мои стари ученици, ще изложя подробно истинскитъ причини за настъпилата въ мене промѣна: какъ и защо напустихъ социалистическата партия.

Не бѣхъ ходилъ въ Русе въ продължение на 26 години, откакто бѣхъ го напустилъ. Веднажъ ми се случи да отида по адвокатска работа. Когато си привършихъ работата, чакай, казвамъ, да отида и заобиколя мои стари приятели-социалисти, които оставихъ преди 26 години. Но кои приятели, бае Димо. Не тия, които бѣха свършили като менъ учението си въ Европа, а моитъ стари приятели — работници. Ученитъ си отидоха по реда: държаха речи въ работнически клубъ въ Русе, устройваха събирания и митинги на открито, ревъха срещу „буржуазията“ и единъ денъ онѣмѣха — всѣки си намѣри мѣстото: едни въ народната партия, други въ партията на Дѣдо Цанко, трети при демократитъ, всѣки споредъ вкуса си. Но работникътъ си е

работникъ, или е занаятчия, или дребенъ бакалинъ, или наеменикъ въ нѣкоя фабрика или работилница — той къде ще отиде? Та тѣхъ, именно, моитъ приятели работници, искахъ да видя, какъ сѫ и къде сѫ. Нѣма да скрия, че докато бѣхъ въ Русе, тѣ ме обичаха. Азъ обичамъ и днесъ истинския работникъ, не само му подавамъ ржка и сѣдамъ на една маса съ него, но го уважавамъ за името, което носи.

Потърсихъ единъ, двама, петима, а видѣхъ повече отъ сто души. Научили за моето пристигане дойдоха да ме видятъ, макаръ да знаеха отдавна, че не съмъ повече въ партията. Нали хора, нѣкои застарѣли, други пуснали коремчета — когато ги познавахъ нито единъ не бѣше задоволенъ, сега всички сѫ жени и деца. Приказки за миналото, споменъ и веселье смѣхъ. Разпитвамъ ги единъ по единъ, искамъ да узная съ радостъ, че сега сѫ по-добре отколкото нѣкога и какво чуватъ? Ония, които бѣха калфи и чираци, станали самостоятелни занаятчи; дребнитъ бакали въ крайнитъ квартали — собственици на

Константиновъ Н. Христовъ
Агрономъ — Пазарджикъ

НАХУТЪ И ЛЕБЛЕБИИ

Отъ най-стари времена нахутовата култура е била на почитъ у насъ, а вкусния и високо хранителенъ плодъ, като вариво и питателна прикуска: леблебитъ и стъргалки — солени сѫ били любимата храна на народа ни.

За сега нахутовата култура е въ пълненъ упадъкъ у насъ, и народа я замѣства съ нови други варива като: соя, грахъ бакла и др. Отъ друга страна агрономитъ, за жалостъ, нищо не вършатъ за да поопратъ за сѣването ѝ, неподозирайки каква силна, питателна и здрава храна представлява нахутовото зърно.

Особено въ южна България, нахута успѣва отлично, давайки голѣмъ доходъ и то въ слаби и варовити почви и като пеперудопѣтно растение само наторява почвата съ азотъ. Нахутътъ може да се сѣе много рано на пролѣтъ, тъй като много не се бои отъ пролѣтнитъ слани и мразове, както и по-късно на пролѣтъ съ целъ да се избѣгнатъ поражения на нахутовата переносна къмъ която то е много чувствителенъ. Нахутътъ издържа много на сушата и като подкултура отлично вирѣе въ млади градини, лозя и бостани не причинявайки никаква вреда на сѣнка околнитъ растения. Вегетационния му периодъ е сравнително късъ и не трае повече отъ стотина дни.

Какво е общото годишно производство на нахутовата култура у насъ въ България намъ не ни е известно, тъй като никой не се интересува отъ това ценно вариво, съ изключение само на нѣколко голѣми търговци-спекуланти на едро, които държатъ нахутовата борса. Така тѣ ту увеличаватъ, ту намаляватъ цената на зърното споредъ производството което изкуствено варира между 3 до 12 и повече лева клр. При случай на компрометирано производство или слабо засяване, търговцитъ внасятъ и продаватъ на баснословно ценни турски, френски или испански нахутъ отъ вънъ.

Производството на декаръ е сръдно къмъ 150 до 200 кгп зърно, а днешната цена е надъ 12 лв. кгп. съ тенденция за безпричинно увеличение.

Ако се знаеше у насъ високата хранителна стойностъ на нахута и нашитъ учени се заематъ сериозно сѫ всестранно изучаване на това ценно ва-

риво, както постъпватъ напр. германцитъ съ манджурската соя, то нахута би добилъ не само малко значение отъ това на българското народноядене фасула станалъ вече лухсъ за много бедни даже и сръдни наши семейства.

Именитиятъ нашъ голѣмъ ученъ покойния д-ръ Асенъ Златаровъ е единствения у насъ, който е работилъ сериозно върху нахута, като вариво и всички неговии ценни продукти като: леблебицъ, нахутовъ екстрактъ мая, брашна, ястията и др.

Така споредъ Златарова 100 грама леблебицъ съдържатъ: 20 гр. белтъчени; 5 гр. мазнини; 56 гр. въглехидрати; 3 гр. минерални соли и 1-5 гр. фосфати въ видъ на лититинъ. Частъ отъ въглехидратитъ се намиратъ въ форма на декстринъ. Освенъ това леблебитъ сѫ богати на разни видове неизследвани още добре витамини. Съ други думи, леблебитъ сѫ извънредно полезень хранителенъ продуктъ, който отъ край време нашия народъ е високо ценилъ и масово консумиралъ, а сега за жалостъ лека полка изоставя.

По своето съдържание на белтъчени и масти леблебитъ сѫ богата храна и сѫ по лесно смилателни даже и отъ орѣховитъ ядки, защото съдържатъ по малко тлъстини. При това съдържанието имъ на лититинъ и на многото витамини е доста високо, което нѣщо още повече придава цена на тоя народенъ продуктъ.

При изхранването на малкиятъ деца, особено на бозаничетата, навредъ до скоро у нашия народъ се употребяваше стрититъ на брашно леблебицъ. Така още въ началото на петия или шестия месецъ и то най-вече при стомашно разстройство особено, туря се насилъ въ устата на детето добре здѣвкани отъ майката, или бабата гледанка леблебицъ на които децата бърже свикватъ и съ охота приематъ. Нѣкой по интелигентни майки върватъ на възелъ въ чисто паричалче счукани на брашно леблебицъ и наквасени съ млѣко давайки на детето да смучи, други пъкъ даватъ на по-възрастни деца въ видъ на каша, или размити въ течностъ леблебицъ да ядатъ. Подхранвани редовно съ леблебицъ децата въобще растатъ и се поправятъ.

При домашни празненства, годежи-свадби, честити, вече-

ринки и др. У насъ въ малкиятъ градове и села широката народна маса още предлага на гоститъ леблебицъ въ шоверъ съ стафиди и пр. Особено децата съ здрави зѣби много обичатъ да хрускатъ и дѣватъ горнитъ лакомства приготвени отъ наутъ.

Амбулатни търговци на „ленджекъ“ разнасятъ по улицитъ заедно съ разни бомбони, шоколади, сѣмки, фастъци и леблебицъ или стъргалки, които селскитъ народъ много обича да яде. Нѣма бозаджийница, бакалница, лавка, училищно дюкянче по селата въ които а да не се продава на малкитъ ученици деца, които крадатъ гиполозитъ на кокошкитъ гнѣзда за да ги размѣнятъ съ леблебицъ и соленики отъ бакалница или бозаджийца.

Отъ многото ядене на леблебицъ стомашнитъ сокове се и изсушаватъ и организма се запичва следствие на голѣмото съдържание на декстринъ. Народътъ добре прави като яде заедно съ леблебитъ и сушено грозде — стафиди, които отъ една страна правятъ много приятно и вкусно яденето, а отъ друга пречатъ на сонстипационното действие на леблебицата каша въ стомаха и червата.

Повече данни за нахутовата култура и нахута като вариво могатъ да се намѣрятъ въ моята брошура „Отгледването на нахута“ издадена още презъ 1927 год. въ гр. Пазарджикъ.

да създадемъ

НАШЪ ДОБРУДЖАНСКИ ТЕАТЪРЪ
(продължение отъ I стр.)
нашето творчество, когато трѣбва и можемъ да направимъ всичко, което ще закрѣпи вѣрата въ бъдещето на нашия народъ и ще покажемъ по достойна за жертвитъ на тѣзи които ни донесоха свободата. Нека насочимъ всичкитъ си усилия и знания, за да дадемъ, всѣки по пътя на своитъ възможности на добруджанскитъ бѣгари здрава българска обнова и здраво българско съзнание!

Театрътъ въ Добруджа, създаденъ отъ насъ и съ подкрепата на тѣзи, които обичатъ Добруджа, ще изпълни тази именно, задача.

За неговата роля и значение, за нашитъ материални и духовни възможности да го създадемъ, ще се повърнемъ утре.

Ат. Пав. Поповъ — режисьоръ

голямъ колониални магазини, и нито, единъ, ама нито единъ не е останалъ въ партията, всички отишли въ другитъ партии, само двама останали при комуниститъ и защо мислишъ? Отъ дума на дума питамъ и за тѣхъ:

— Какво стана Караджата, тъй наричаме единъ саранки работникъ, най-големиятъ бабаитинъ въ клуба.

— Не излѣзе човѣкъ, отговарятъ, пропи се.

— Ами какво стана съ Василь Данчовъ, касиерътъ на партията? — Върлъ комунистъ, но не можа да събере двата края, както си го знаещъ, все безъ работа и... дай петъ лева! Мързеливчикъ... Ето тия двама оцѣли, тѣ не сѫ дьонметъ, разбира се, но какво сѫ — на васъ въ село оставамъ да определяте.

Първата причина, значи, да напуста партията бѣше тая: тъй като липсватъ условия въ нашата селска страна за пролетаризиране на маситъ, а напротивъ съществува всички благоприятни условия, дребнитъ съществува да достигнатъ, чрезъ социална иерархия — социализмътъ или кому-

низмътъ, както нѣте да го наречете, не е, и не може да бѣде опора на българския народъ въ неговото грамадно мнозинство. Това мнозинство отъ народа нѣма абсолютно никакъвъ интересъ да прави политически маймунджилъкъ, а трѣбва да залѣга да запази непокътнати границитъ на отечеството, най-богатото и най-надареното отечество, каквото може да се желае. За него всички чужденци, които сѫ го опознали, иматъ само една дума: богата и хубава страна!

Това, което казахъ за града Русе, се отнася за цѣла България. Изхвъркнаха като птички отъ гнѣздата всички социалисти презъ последнитъ три десетилѣтия. Животътъ бѣше по-силенъ отъ тѣхнитъ превзети идеи, и той побѣди!

Ди ти разкажа сега нѣщо за младитъ учени — даскалитъ — въ селата, пакъ онова време. Шо имаше, бае Димо, даскалъ и даскалица въ селата всички до единъ, до единъ ти казвамъ, бѣха социалисти, хора съ крайни идеи. То бѣше една лудория, край нѣма! Не прочитала никакви други кни-

ги освенъ тия, които издаваше единъ старъ социалистъ, после комунистъ, Георги Бакаловъ, Богъ га го прости, умрѣ преди една година. Въ Русе, пъкъ, имаше единъ оригиналенъ човѣкъ, който имаше собствена печатница, казваше се Спиро Гулабчевъ, вѣчно намръщенъ социалистъ: между другитъ книги издаде въ преводъ и романа на Чернишевски — „Что дѣлатъ? Романъ изъ революционнитъ борби въ Русия, Истина ти казвамъ, тоя романъ стана причина да се сключатъ стотини и стотини женидби между даскалъ и даскалица: прочетѣтъ ли романа, следъ две недѣли — свадба! Че като нафѣркаха по две-три деца, животътъ като ги удари по главата, стиснаха здраво кисинтъ и отъ социализма на Чернишевски не остана нито поменъ! Сръщамъ понѣкога мои стари познати даскалъ и даскалицы, „Кикъ сме другарю“, питамъ. — „Мани, каже голѣми диванета бѣхме...“, но нищо, остана по единъ споменъ отъ младинитъ“.

Писмото ми стана дълго, заговаше ще продължа вдругиденъ. Чокъ селямъ на всички ви.

ГЛАСЪ

Информационен ежедневник за обществен живот, стопанство, културен подем и широка разгласа

КАКВИ ДОКУМЕНТИ ТРЪБВА ДА ПРЕДСТАВЯТЪ ИНВАЛИДИТЪ, ЗА ДА БЪДАТЪ ОЗЕМЛЕНИ И СНАБДЕ- НИ СЪ ЖИЛИЩА

Д-во „ИНВАЛИДЪ“ — гр. Добрич съобщава на всички пострадали от войните — инвалиди, вдовици, сираци и др. следното:

I. По оземляването и одвоюването на земеделските стопани.

Ония, които желаят да дждат оземлен или дооземлен съгласно закона за трудовитъ земеделски стопанства, публикуванъ въ Държ. Вестникъ брой 128 отъ 14 юний 1941 година да подадътъ веднага заявление до инспекцията общинска комисия по оземляването, като между другитъ документи представятъ уверение, че сж пострадали отъ войнитъ. Въз основа на това уверение тѣмъ се запазва правото на предимство при оземляването, както и правото на изплащане дадената земя съ 30 на сто отъ определената и стойностъ. Всички да побързатъ съ подаване на заявлението, защото срока даденъ отъ комисията е твърде късъ.

II. По снабдяването съ евтини жилища. Бездомнитъ пострадали отъ войнитъ, които желаятъ да се снабдятъ съ евтини жилища, съгласно закона за снабдяването на бездомнитъ пострадали отъ войнитъ съ икономически жилища, публикуванъ въ Държ. в-къ брой 131 отъ 19 VI 1941 г., трѣбва да се снабдятъ съ необходимитъ удостоверения, които съ едно заявление до Комисията за строежа на евтини жилища при Министерството на войната да ги представятъ въ

канцеларията на д-во „Инвалидъ“ — Добрич, въ срокъ 10 дни отъ деня за препращане по надлеженъ редъ.

За справки и упътвания пострадали отъ войнитъ да се отнесатъ до секретарията на дружеството, ул. Князь Симеонъ Търновски 30.

МОСКВА,

ГРАДЪТЪ, КЪМЪ КОЙТО ПРИБЛИЖАВАТЪ ВОЕННИТЪ ДЕЙСТВИЯ

Градътъ е разположенъ на рѣка Москва, протокъ на рѣка Ока и има население 2,025,947 жители. Благоприятното географско положение на града на пѣтя между горния басейнъ на Донъ и на Волга и далечъ отъ обичайния пѣтъ на варварскитъ нашествия отъ изтокъ е осигурило на Москва бързо развитие. Първата история на града е тъмна. Голѣма частъ отъ старитъ документи сж изгорѣли отъ пожаритъ, които сж опустошавали града на нѣколко пѣти. Първото сведение за Москва намираме въ хроникитъ отъ 1147 год. Основането на града принадлежи на нѣкой си князь Юрий Долгорукий. Презъ 1237 год. е билъ опустошенъ отъ татаритъ. Въ последнитъ дни отъ царуването на Александра Невски (1261 год.) Москва затвърдява заслужено своето неуспоримо надмощие. Великиятъ князь Владимиръ, както и митрополитъ, пренасятъ тукъ резиденцията си. Въ 1382 год. монголитъ разрушаватъ града. Въ XV в., князетъ, първитъ пред-

ставители на руската земя я правятъ центъръ на борбата срещу татаритъ. Иванъ III и Иванъ IV иматъ титлата „царе на Москва“ и обогатяватъ града, който продължава да се развива презъ XVI и XVIII в., въпрѣки честитъ пожари (1493, 1547 и др.) и въпрѣки окупирването му отъ поляцитъ. Отъ Москва се вдига възстанието на Мининъ и Пожарски срещу последнитъ. Следъ основаването на Петербургъ отъ Петра Велики, Москва загубва титлата си на руска столица, но въпрѣки това, си остава свещения градъ, кждето царетъ биватъ коронясвани. Въ 1812 г. тя става целъ на Наполеоновия походъ, който влиза въ града следъ кървава битка на р. Москва, но бива заставенъ да я остави поради голѣмъ пожаръ.

Отъ 1918 год. тя е отново столица, вече на СССР. Сегашната историческа сѣдба на Москва буди твърде голѣмъ интересъ.

скаво посрещане на българскитъ бегачи.

Заемътъ за народната отбрана е заемъ на народното единение. На него трѣбва да се гледа, като на общонародно дѣло. Не е достатъчно само да се покрие. Необходимо е всѣки да има дѣлъ въ него.

Ако го смѣтаме за жертва, той е минималната, която може да се поиска въ тия изключителни времена.

Нѣколко облигации отъ отъ вътрешния заемъ е най-добриятъ пласментъ за спестени сръдства.

Продавамъ единъ ламариненъ резервоаръ за вода или нафтъ, дължина 2 м. широчина единъ м. дълбочина единъ м. съ два капаци. Единъ коженъ кашшъ за апаратъ и една вехта жетварка „Деерингъ“.

Справка и условия при **Киро Пенковъ** ул. „140“ № 25 — Добричъ

Агенцията на „Чинув. Кооп. Застрахователно д-во“, се премѣсти на ул. „Царъ Борисъ“ № 19 — Добричъ.

гл. агентъ инкасаторъ **ЛЮБЕНЪ ШИШКОВЪ**

Опасниятъ измамникъ „Пантерата“ заловенъ ОТЪ ПОЛИЦЕЙСКИТЪ ВЛАСТИ

На 28 юний бива освободенъ отъ Варненския затворъ опасния измамникъ, Слави Ив. Станчевъ, известенъ подъ името „Пантерата“.

Малко следъ като се порадвалъ на свободата си, успѣва да измами по крайно искуственъ начинъ добришкия търговецъ Стефанъ П. Смоковъ съ 9100 лв. Характерно съ отбелязване е неговиятъ маниеръ. Надаренъ съ крайно голѣма схватливостъ и съ умение се е представилъ като лице, комуто след-

ва да се плати и по този начинъ поставя въ заблуждение и двегъ контрактиращи страни. Непосрѣдствено следъ това „Пантерата“ изчезва отъ Добричъ.

Уведомени полицейскитъ власти успѣватъ да влѣзатъ въ диритъ му.

На 8 т. м., рано сутринта, бива заловенъ отъ полицейския следователъ Р. Кабакчиевъ и околийския полицейски началникъ, Ал. Малиновъ. Залавянето е

станало чрезъ блокада на домътъ му въ родното село, Кайбуларъ, селищенско, кждето е намеренъ да спи съ своята любовница. При обиска въ него сж намерени 4000 ле., които сж предадени на г. Ст. Смоковъ.

Дознанието се води отъ пол. следователъ, Р. Кабакчиевъ, следъ приключването на което „Пантерата“ ще бжде предаденъ на г. прокурора за наемане.

Хасж-Кьоселерско сел. общ. управление, Добричъ

Обявление № 1071

с. Хасж-Кьоселеръ, 12 май 1941 год.

Обявявамъ на населението отъ района на общината ми, че въ общинския оборъ с. Хасж-Кьоселеръ се намиратъ безстопанствени „юва“ добитѣци:

1) Едно теле женско на около 2 год., космъ червенъ, безъ особени белези.

2) Едно теле женско на около 1 год., космъ червенъ, безъ никакви белези.

Стопанитъ на горнитъ добитѣци да се явятъ въ 20-дневенъ срокъ отъ датата на настоящето си ги получатъ, следъ като заплатятъ всички разходи по прехраната имъ и оборното право, въ противенъ случай, тѣ ще бждатъ продадени на публиченъ търгъ.

ОТЪ ОБЩИНАТА

Г-ца МАРИЙЧЕ Н. РУСКОВА

Инж. ЦВѢТКО КАДИЙСКИ

генераленъ предст. на заводитъ Вихтерле и Сигмундъ

ЩЕ СЕ ВЪНЧЪЯТЪ

въ недѣля, 13 т. м. въ катедралната черква гр. Варна

Настоящото замѣня отдѣлни покани

Поздравленията въ черквата — Кумуватъ: сем. Н. СЖБЕВИ 366-1

Телеграми Сжбеви, Бдинъ 20 — Варна

ВѢСТИ

— Полицейското коменданство съобщава на почитаемото гражданство, че анонимнитъ донесения отъ страна на сѣщото не постигатъ предназначението си. Умоляватъ се гражданитъ да иматъ повече доблестъ и лично да правятъ донесенията или си слагатъ подписа.

Годишниятъ актъ на смѣсената гимназия „Царъ Борисъ III“ — гр. Добричъ ще се състои на Пѣтровденъ 12 т. м. въ садона на гимназията, гдето ще се даде отчетъ за учебната година и ще се раздадатъ дипломитъ на завършилитъ образованието си. Поканватъ се родителитъ и гражданството да посетятъ това скромно тържество.

— ВСИЧКИ бедни преселници, които нѣматъ доходъ и не сж оземлени, най-късно до 11 т. м. до 6 часа сл. пладне да се явятъ въ общинското управление за да дадатъ нѣкой сведения.

— Получено е увольнението на комисаря по продоволствието, като неговото мѣсто се заема временно отъ г-нъ Кмега на града ни, г. Ангелъ Черкезовъ.

— Инспекцията на труда съобщава на безработнитъ работници, че Дирекцията на строежитъ търси работници за ангажиране на работа по шосетата и ж. п. линии: за Сливенъ (Суку Дере) отъ 30-50 души Горна Джумия 1000 души, Доброполь 1000 души, Софийската околорѣстна линия 50 души. Ако има желающа да заминатъ на работа да се явятъ въ инспекцията на труда гр. Добричъ за да се снабдятъ съ документи за безплатно пътуване по Б. Д. Ж.

— НА 12 т. м. 11 ч. преди обѣдъ пристигатъ въ града ни най добритъ колездачи отъ цѣла обединена България, които взеха участие по обиколката на Добруджа. Надѣваме се, че гражданството ще устрои блѣ-

Д-ръ КЪНЧО ДЖОРОВЪ
се установи на ЧАСТНА ПРАКТИКА
ПЛОЩАДЪ 70 № 8 (ДО СТАРИЯ ОРЪХЪ) 361-87

БОКСА

АРАБИНЪ

Голѣми количества (върсатъ)

МУХОЛОВКИ — ГРАФИТЪ

Очаквайте посещение на пѣтника ни
Химическа лабаратория ИВ. САВОВЪ

ВАРНА ул. Ген. Тошевъ № 39

Фабрика ИВАНЪ ХР. БУРДЖЕВЪ & БРАТЪ
гр. ПЛЪВЕНЪ

Произвежда желѣзни огнеупорни каси, желѣзни целарски шкафове, касетки и др. за пари и документи
Ценооразписи изпращаме при поискване. 345-32